

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 20 Αὐγούστου 1883

Ἄριθ 2 + 140

ΚΟΥΤΑΜΑΡΑΙΣ.

1

Κύρ Δήμαρχε,

μ' ὄλη τὴν συμπάθεια ποῦ σέχω ἀπ' ἀρχῆς, διότι εἶσαι ἀγαθός, ἤγουν καθὼς σὲ λέει ὁ κόσμος κουτούλιακας, σοῦ ξερράζω ἓνα παράπονο.

Ὅλη ἡ γειτονεῖα τῆς συνοικίας τοῦ Βαρθακονησιοῦ ἔχει παράπονα ἐναντίον σου, ὅτι τὴν παρὰ ὑπὲρ παραμέλησες, σάματις νὰ κατοικοῦν κεῖ ὄχι ἄνθρωποι ἀλλὰ ὄνοι τῶν γαϊδουριῶν. Γέμισε πρῶτο τὸ γεφύρι χώματα καὶ πλημμυρίζει καὶ μάλιστα τώρα τὸν χειμῶνα μὲ τῆς βροχαῖς θὰ πάρη ὄλων τῶν ἀνθρώπων τὰ σπίτια τὸ ποτάμι σάχρα, καὶ δεύτερο δὲν τοῦ ἀνάβουν κἀτι ψευτοφάναρα ποῦ τοὺς ἔστησες κεῖ γιὰ τὰ μάτια τῶν στραβῶν, καὶ κατασκοτόνωνται οἱ ἄνθρωποι τὴ νύχτα ὅταν δὲν ὑπάρχη φεγκάρι.

Μὴ τὸ πᾶς καὶ σὺ ἀλλὰ Μελεξ, δηλαδή τώρα ποῦ βγῆκες δήμαρχος νὰ τοὺς μουτζώνης ὄλους σὰν κι' αὐτὸν ποῦ ἀπέτυχε καὶ ρίχνει κανόνι σ' ὄσους τὸν ὑποστήριξαν;

Ἵποσχέθηκες νὰ πᾶς νὰ δῆς αὐτὴ τὴν ἀθλία κρετάσασι καὶ πῆγες μὲ συμπέθειο ἀπὸ δῶ, ἀπὸ τὸν ἄγκωνα.

Μπᾶς θαρρεῖς τὸ δημαρχιλίκι πῶς θὰ ἦναι μιᾶς λογιῆς;

Ὅθὲ νὰ μαραθῆ θὰ πέση, σὰν τὰ λούλουδα τῆς γῆς.

Ἵστερα ἀπὸ τέσσερα χρόνια.

Γιὰ νὰ σοῦ πῶ ἀλήθεια, ἔχω κι' ἐγὼ μιὰ παρακάλεσι νὰ σοῦ κάνω, ἓνα μικρὸ ρουφετάκι, τὸ ὁποῖο λαμβάνεις σήμερα μέσα σ' ἓνα γραμματάκι, καὶ κάνε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ τὸ κάνης νὰ γίνη δυνατό. Βλέπεις εἶναι καὶ μικρὸ πρᾶγμα, καὶ λεπτὸ τὸ πρόσωπο, καὶ γ'ὼ προσβλήνομε, ἔχω δὲ πεποίθησις ὅτι σ' ὁποῖο δημοτικὸ συμβουλάτορα κι' ἂν τὸ πῆς, δὲν θὰ σοῦ πῆ ὄχι.

Πρῶτη φορὰ ρίχνω κι' ἐγὼ τὰ μουτρα μου σὲ σένα καὶ νὰ μοῦ πῆς ὄχι, ἀδικο θὰ ἦναι.

Ἀληθινὰ σὲ συγχαίρω γιὰ τὴν ἐκλογή σου, τώρα τὸ θυμήθηκα ποῦ ἔλαβα τὴν ἀνάγκη σου, ὅπως μᾶς θυμάστε καὶ σεῖς, ὅταν ἔχετε τὴν ἀνάγκη μας.

Ἄντιο λοιπὸν καὶ σὲ εὐχαριστῶ, καὶ ἂν δὲν μοῦ κάνης τὴ χάρι ποῦ σοῦ γυρεύω, τὸ πέρνω πίσω καὶ μένεις χωρὶς εὐχαριστῶ, καὶ τότε θὰ δοῦμε πῶς θὰ ζήσης.

2

Τώρα δὲν

ξέρω κι' ἐγὼ σὲ ποιὸν νὰ ἀποτανθῶ, αὐτὸ τὸ ἀποτανθῶ μυρίζει λίγο σὰν ἄλνικοῦρα, ἀλλὰ δὲν τὸ ξέρω πῶς τὸ λέν ρωμαίικα—στὸ δήμαρχο, στὸν ἀστρονόμο ἢ στὸν μηχανικὸ τῆς πολιτείας; Ἄς ἀποτανθῶ λοιπὸν καὶ στοὺς τρεῖς καὶ ὅπου πιᾶσει τόπο.

Κύριοι λοιπὸν Ἀσχοσταμπουνάδες, κεῖ ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὴν Μητρόπολι, στὰ πεινὰ ἀκριβῶς τοῦ ἀγίου Λευτέρη κρεμνίσαστε ἀπὸ δῶ κι' ἓνα χρόνο κἀτι χαλάμαντρα καὶ ἀφήσατε ἀπὸ τότες ἐκεῖ τῆς πέτρες, τὰ χώματα καὶ οὔλα τὰ πάντα, καὶ ἐνῶ πῆγατε ν' ἀνοίξετε δρόμο, βουλώσατε καὶ τὸν δρόμο ποῦ ὑπάρχε, εἰς τὸν τρόπον ὥστε, ὄχι μόνο κατασκοτόνωνται οἱ ἄνθρωποι τὴν νύχτα ὅταν περνοῦν, ἀλλὰ καὶ φόβος ὑπάρχει μήπως γίνη κεῖ καὶ καθέδρα λωποδυτῶν τώρα ποῦ θάρρη ὁ χειμῶνας, γιὰτὶ οὔτε φανάρι οὔτε διάολος ὑπάρχει, ἔπειτα θὰ λιμνάζουν καὶ τὰ νερά καὶ μπορεῖ ξάφνα νὰ ξεφυτρώση ἀπὸ κεῖ, ὄχι ἡ χολέρα ἀλλὰ ἡ πανοῦκλα, εἶναι δὲ καὶ τῆς ντροπῆς στὴ Μητρόπολι ἀπὸ πίσω νὰ ὑπάρχουν τέτοιαις ἀηδιαις καὶ ξεράσματα. Ἐκεῖ πᾶςί τόσοι κόσμος καὶ τόσοι ξένοι καὶ νὰ βλέπουν χαλάσματα καὶ μελεμενιὰ;

Αὐτὸ καὶ ἱεροσυλία εἶναι, καὶ κακοῦθεια εἶναι, καὶ ἀδιαντροπιὰ εἶναι καὶ τὸν κακὸν σὰς φλάρο εἶναι.

Ἄειντέστε στὸ διάολο διαόλου κουλούικια, νὰ μὴ βάνω τὸν Κουμπάρη καὶ πιάση κάμμειὰ πέτρα καὶ σὰς σπᾶση τὸ κεφάλι, τέτοια κεφάλια ποῦχστε. Ἄμ δᾶ.

γυναικός ἦγουν σας τὰ δυστηγήματα ἐνδὸς χαρτοπαίκτη. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἱστορία πολλὴ συγκινητικὴ καὶ ἀποφάσιμα νὰ τὴν τυπώσω πρὸς μικρὸ ὄφελος τῶν ὀρφανῶν καὶ φτωχοτάτων κοριτσιῶν, καὶ ὅσοι θέλετε συνδράμετε καὶ ὁ Θεὸς θὰ σᾶς τὰ δώσῃ ἀπὸ ἀλλοῦ, ὅσοι δὲ πάλι δὲν θέλετε, μὴ σώσετε καὶ μὴ φτάσετε, μὲ τὸ ζῶρι δὲν θὰ σᾶς πιάσω.

8

Ἀγαπητὲ

φίλε, ἂν θέλῃ νὰ σὲ λέγω φίλο, καὶ κύριε Μελά, πρῶην ὑποψήφιε δήμαρχε, μερικοὶ κομματάρχιδες σου ἔχουν μεγάλα ἐνκνῆσιον σου παράπονα.

Λὲς ὅτι ἄλλοτε ἦσουν ἔμπορος κἂν μεσίτης, ὡς τέτοιοι θὰ ξέρῃς βέβαια, ὅτι οἱ ἔμποροι στέκονται πάντοτε τίμιοι στὸ λόγον σου, καὶ εἴτε ζημιόνονται εἴτε κερδιζοῦν πληρώνουν πάντοτε. Αὐτὴ δὲ ἡ ἐκπλήρωσι τῆς ὑπόσχεσις λέγεται, παρὸν ντονὲρ καλὴ πίστι. Σὺ ἔμω, οὔτε τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου, οὔτε τὸ παρὸν ντονέρι σου βόσταξες στοὺς κομματάρχιδες σου, κί' ἀπ' αὐτὸ μπορούμε νὰ καταλάβωμε πῶς θὰ ἐκπληρῶσες τῆς ὑπόσχεσις σου ἂν ἔδινε ὁ διάβολος καὶ βγαίνες δήμαρχος.

Καὶ παραδείματου χάρις. Στὸν οἰνοπώλη Σκούρου ἔδωκες πληρεξουσιότητα νὰ περιποιῆται τοὺς ψηφοφόρους σου σὲ βάρους σου καὶ μὲ ἐξοδὰ του, πληρωτέα ἀρξᾶν κοντᾶν, καὶ ξόδεψε ὁ ἄνθρωπος πρὸς ὑποστήριξι σου 360 δραχμοῦλες, ἃς ἔχει λαμβάνειν, καὶ κοντὰ σ' αὐταῖς ἄλλαις 140 γιὰ τοὺς μουστερίδες ποῦ τοῦ πήγαίνε ὁ Κουμπάρος σου. Τώρα σοῦ τῆς γυρεύει καὶ σὺ ἀγρὸν ἀγόρασες. Σοῦ γράψε, σοῦ ξανάγραψε, γυρεύοντας τὸν παρᾶ του καὶ σὺ ἀλλοῦ παπᾶ Βαγγέλια, ὅταν ὄμω ἦσουν ὑποψήφιος ἤξερεις νὰ γράψῃς γραμματάκια καὶ στὸν τελευταῖο χαμάλη καὶ νὰ λὲς καὶ στὸ ἔσχατο μπακαλάκι, ξόδευε σὲ βάρους μου, καὶ ἐγὼ πληρώνεις, τώρα ἀφοῦ σοῦ γυρεύουν οἱ ἄνθρωποι τῆς δραχμαῖς τοὺς σὺ ἔχεις τὴν ἀδιαντροπιὰ νὰ τοὺς λὲς :

— Ἐχουν καὶ τὴν ἀναίδεια νὰ γυρεύουν παράδες ;

Ἐνῶ ἔχεις σὺ ἴσα ἴσα τὴν ἀναίδεια νὰ μὴ πληρώνῃς, ὅσα λόγῳ τιμῆς ὑποσχέθηκες νὰ πληρώσῃς.

Ἄν ἔφαγες τοῦ Σκούρου, φτωχοῦ καταστηματοῦρχου πεντακόσαις ἢ ἑξακόσαις δραχμαῖς, ἐγὼ πεντάρρα δὲν δίνω, βγάλτε τὰ μάτια σας, ὅταν θὰ σὲ πᾶρῃ στὸ δικαστήριον καὶ σὲ κἀνῃ ρεζίλη. Ἄλλὰ σοῦ τὰ γράφω αὐτὰ, γιὰ νὰ μάθῃ ὁ χαμάλης Λαδὸς πῶς στέκεστε εἰς οἱ χρυσογαδάροι στὸν λόγον τῆς τιμῆς σας

Ὅταν ἦχες τὴν ἀνάγκη τοῦ Σκούρου ἦτανε καλὸς, τώρα ποῦ σοῦ γυρεύει τὸν παρᾶ του ὁ ἄνθρωπος εἶναι κακὸς ψυχρὸς κί' ἀνάποδος.

Πάρτε μάθημα εἰς οἱ ἄλλοι κούτοι ποῦ θέλετε νὰ λὲτε ἕνα καλὸ λόγον γιὰ τὴν τιμιότητα τῶν χρυσογαδάρων, καὶ βάνετε γνῶσι.

Λυποῦμε γιὰτὶ γιὰ νὰ ὑπερασπιστῶ ἕνα φτωχὸ καταστηματοῦρχον πικρένον ἕνα ἀπὸ τοὺς πιδὸ φιλανθρωπῶν χρυσογαδάρους καὶ φίλον μου ποῦ τιμῶ, ἀλλὰ ἔχω στὸ νοῦ πάντοτε τὸ :

Φίλτατος μὲν Πλάτων, φίλτατῃ δὲ ἡ ἀλήθεια.

9

Ἐν Ποιρέα τὴν 16 Αὐγούστου 1883.

Σε παρακάλο Κύριε νουάνοι Βερβέροι νὰ Περασέτα εἰς τὸ φίλον σας τί ἔξους.

Εἰς τὰς 14 Αὐγούστου μ1) μ. μ. ἐκαθόμαθα 6) Ἀνθρώποι εἰς τὸ οἰνοπολιον καὶ ἐσιζητούσαμε διὰ τὰς ἐκλογας ἑνὰς ἐξ αὐτῶν οἴπε ὅτοι ὁ μουτζόπουλος ἔχε Παπᾶ καὶ τὸν ὀρκίζε καὶ ἐπῆγας καὶ ἐφώναζαν ὀξοτόπαπα κατατοίχι ἐρχόταν ὀποισθὸ μας ὁ πάπα θάνασις καὶ τὸ ἀκούσε καὶ μᾶς ἀποιντέσε μὲ Ἀχρίον τρόπο ἐξο τὸν Πάπα σὰς Παρακάλο Περάστοτο εἰς τὸ φίλοσας Μένω ἐγὼ Χρῖστος Μαρκος.

Τώρα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ καταλάβετε εἰς τίποτα ; Ἐγὼ ντίπ κουκούτσ. Εὐρὼ γὼ τί θέλει νὰ πῇ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ πάντοτε κᾶτι θὰ θέλῃ νὰ πῇ καὶ δὲν λὲει τίποτα. Τί σᾶς φταίω γὼ ;

Ἔτσι μοῦ τῶ γράψε καὶ ἔτσι σᾶς τὰ γράφω, πάντε βγάλτε τώρα εἰς τὰ μάτια σας νὰ τὸ ἐξηγήσετε αὐτὸ τὸ γράμμα. Ἄμ' δὲν εἶμαι δὲ καὶ φιλόσοφος νὰ σᾶς τὰ λέω οὐλα ἀπόξω.

10

Πῶς σᾶς

φαίνεται, νὰ ἔρχεται ὁ Κουμπάρης νὰ μὲ σκοτώσῃ μ' ἕνα ρεμπούλμπερ καὶ ἐπειδὴ φοβότανε νὰ τ' ἀδειάσῃ κατ' ἀπάνω μου, ἔφυγε, μὲ ὑπόσχεσι νὰ μοῦ τὴν φτειάσῃ ἄλλη φορὰ, ποῦ θὰ τῶχη ἀδειο καὶ δὲν θὰ φοβᾶτε νὰ μοῦ τὸ εὐκαιρώσῃ κατάστηθα. Πῆγε μάλιστα καὶ στὴν εἰσαγγελία νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτὴ τὴν δολοφονία μου καὶ νὰ ζητήσῃ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς του, γιὰτὶ κᾶτι θεομπάιχτες τοῦ εἶπαν πῶς ἐγὼ σκοτόνω καὶ μὲ τὰ ραπᾶνια ἀκόμη.

11

Ἐπειδὴ

μὲ προστιμάρησε τὸ δικαστήριον γιὰ τὰ τρελομουτρά του ἑκατὸ δραχμαῖς, τῆς ὁποίας θὰ πᾶρῃ τὸ δημόσιον, νόμισαν τὰ μουτρά του πῶς ἡ ἑκατὸ ἦτανε δικαίς του καὶ γιὰ νὰ φανῇ γενναϊόδαρος μὲ χρήματα ξένα καὶ μάλιστα τοῦ δημοσίου, ἔσπευσε νὰ γράψῃ στὸ Μὴ Χάρεσαι, πῶς τῆς 100 ξένες δραχμαῖς τῆς χαρίζε στὸ φτωχοκομεῖο.

Μὲ ξένα κόλλυβα δηλαδὴ θέλησε ὁ ἄνθρωπος νὰ μνημονεύσῃ τὸν πατέρα του ποῦ τὸν γέννησε τρελὸ γιὰ ν' ἀποθάνῃ παλαβός. Ἄλλὰ δὲν φταίει αὐτὸς, ὅσο ὁ Γαβρηλίδης τοῦ Μὴ Χάρεσαι, καὶ ἡ τριγύρο του παρέα, οἱ ὅποιοι ἂν ἦχε καὶ λίγο μυαλὸ, πᾶν νὰ τοῦ τὸ πιπιλήσουν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ βάνε βάνε φυτίλια.

12

Ἐκεῖνοι

πάλι οἱ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι τῆς εἰσαγγελίας δὲν εἶχαν τὸν Θεὸ τους, ἀλλὰ ἀρχισαν καὶ ξεκαρδιζότανε στὰ γέλια, ὅταν πῆγε νὰ τοὺς γυρέψῃ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς του.

Ὅρσε δικαιοσύνη, ὁ ἄνθρωπος νὰ διατρέχῃ κίνδυνον ζωῆς καὶ οἱ ἄλλοι νὰ τὸν κοριδεύουν. Αὐτὸ πλέον δὲν ὑποφέρεται. Γιὰ ὅλα αὐτὰ, καὶ γιὰ νὰ τοῦ δεῖξω κ' ἐγὼ, ὅτι, ἂν ἦναι τρελὸς μπορεῖ νὰ πᾶρῃ νὰ ξετρελαθῇ στὸ Δαφνί, τούλιανα μιὰ καταγγελία βαρβάρη περὶ ἐξεύθρισις καὶ φοβέρας καὶ μὲ τὸ νὰ μὴ συμμαζεύεται, τῆ δὲ πολιτικὴ ἀποζημίωσι ποῦ θὰ πάρω ἀφευκτα, θὰ τὴν δώσω νὰ παντρέψω ἕνα δυὸ φτωχοκόριστα γιὰ νὰ συχωροῦν τὸν πατέρα τοῦ τρελοΚουμπάρη.

Ο ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ

βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἑβδομάδα.

1. Τυπὸνεται δὲ σὲ ΟΚΤΩ—ΕΝΙΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ φύλλα γιὰ κάθε φύλλο.
2. Ἡ συνδρομὴ γιὰ τὴν μῆτηρ Ἑλλὰς εἶναι δραχ. 10 τὸν χρόνον, καὶ γιὰ τοὺς οὐξω ἀπὸ τὴν Ἑλλὰς δραχμαῖς 15, γιὰτὶ μᾶς ψοφοῦν τὰ ταχυδρομικά.
3. ΑΤΟΜΙΚΑ, ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΙΣ καὶ Διατριβαῖς δὲν εἶναι δεχταῖς.
4. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρώρεται ἡ ἀράδα 50 λεπτὰ γιὰ τὴν κάθε φορὰ.

Ὅλα τὰ παράπονα κάθε πολίτη δημοσιεύονται τῆς δωρεᾶς ἂν δὲν παραβαίνουν τὸ παραπάνω ἄρθρον 3 τοῦ Παληανθρωπι-κοῦ Συντάγματος.